

„Iisus Hristos schimbă viețile oamenilor cu harul Său, cu iubirea Sa milostivă”

„Mai întâi, harul lui Hristos a intrat în mod nevăzut, dar real în sufletul lui Zaheu vameșul și l-a îndemnat să-L caute pe Iisus și, după ce s-a întâlnit cu El, Iisus Însuși, în mod vizibil, a anunțat că va intra în casa vameșului. Căutarea lui Iisus de către Zaheu a fost inspirată, deci, de harul lui Hristos care-l căuta pe acest vameș, în sensul că a simțit în el dorința de schimbare, de înnoire a vieții”, a reliefat Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, în predica rostită duminică, 31 ianuarie, în Paraclisul „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reședința Patriarhală.

Întâistătorul Bisericii noastre a subliniat faptul că Evanghelia Duminicii a 32-a după Rusalii, a lui Zaheu (Luca 19, 1-10), ne arată că *bunătatea lui Iisus Hristos vindecă răutatea sufletului pătimăș*. „Sfânta Evanghelie care se citește în Duminica a 32-a după Rusalii ne arată cum schimbarea modului de a fi a unui om bogat poate să-i aducă mântuirea, când din om lacom devine om darnic”, a spus Preafericirea Sa. Patriarhul României a precizat că Mântuitorul Iisus Hristos nu S-a lăsat influențat de oamenii prezenți în Ierihon, care îl cunoșteau și îl invidiau pe

vameșul Zaheu. „Mântuitorul nu Se lasă influențat, am zice astăzi, de opinia publică, de ce zic cei mulți, care nu cunosc sufletul fiecărui om. Însă Iisus, Care este cunoscătorul sufletelor, al gândurilor și al simțirilor oamenilor, nu judecă pripit, nu judecă după aparențe, ci după starea sufletului celui care vine spre El. Când a trecut pe lângă sicomor, Iisus nu a văzut urcat în el doar un om curios, ci a văzut în sufletul lui Zaheu un om în căutare. Iisus a văzut un om care caută ceva și mai ales pe cineva. Mântuitorul Iisus Hristos a citit în sufletul lui Zaheu vameșul că acesta caută o schimbare a vieții lui, că nu mai este mulțumit doar cu bogățiile pe care le-a adunat adesea în mod nedrept, că acestea nu i-au adus pace, bucurie și fericire, ci o neliniște mare și foarte multă ură și invidie din partea oamenilor din Ierihon”, a arătat Părintele Patriarh Daniel.

În continuare, Preafericirea Sa a subliniat că îndată ce Iisus a intrat în casa lui Zaheu, acela a fost copleșit de onoarea ce i se făcuse și pe care nu o merita. „Zaheu se simțea vinovat pentru că era nedrept și pentru că se îmbogățise cu multă lăcomie, dar în același timp era uimit de bunătatea lui Iisus, Care a dorit să intre în casa lui. Doar prezența bunătății lui Iisus l-a schimbat. Cum l-a schimbat? Bunătatea Lui a pătruns în sufletul său, dincolo de zgura păcatului lăcomiei, și a aprins în acest vameș lacom un dram de bunătate care mai rămăsese în el. Dintr-un cărbune aprins acoperit cu cenușă, bunătatea lui Hristos a făcut o torță luminoasă, încât Zaheu a zis, stând înaintea Domnului: *Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit* (Luca 19, 8). Copleșit de bunătatea lui Iisus și de onoarea ce i se făcuse, vameșul s-a schimbat într-o clipă, și anume, din lacom a devenit darnic”, a spus Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

Totodată, Patriarhul României a explicat motivul pentru care Mântuitorul Iisus Hristos l-a numit pe Zaheu vameșul fiu al lui Avraam. „Mântuitorul Iisus Hristos, în puține cuvinte, a proclamat această schimbare a lui Zaheu în auzul celor prezenți și a zis: *Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci și acesta este fiu al lui Avraam* (Luca 19, 9), adică a dat iertare și binecuvântare lui și întregii sale familii. De ce a trebuit să mai adauge Mântuitorul Iisus Hristos cuvintele: *căci și acesta este fiu al lui Avraam*? Nu era oare suficient să spună: *astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia*? Pentru că Mântuitorul Iisus Hristos a citit în sufletul acestui vameș că avea multă credință. Numai cine este numit fiu al lui Avraam este numit și fiu al credinței. Ce credință avea? Că numai Iisus din Nazaret, Învățătorul și Doctorul sufletelor și al trupurilor, îl poate vindeca pe el de patima lăcomiei”, a reliefat Preafericirea Sa.

Întâistătătorul Bisericii noastre a vorbit apoi despre înțelesurile duhovnicești ale cuvintelor: *Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut* (Luca

19, 10): „Mântuitorul Iisus Hristos poartă în numele Său această idee de vindecare și de eliberare a oamenilor de păcat și de moarte. Ce înțelegem în cazul acesta prin căutarea celui pierdut? Înțelegem că mai întâi harul lui Hristos a intrat în mod nevăzut, dar real în sufletul acestui vameș și l-a îndemnat să-L caute pe Iisus, să meargă spre Iisus și, după ce s-a întâlnit cu El, Iisus Însuși, în mod vizibil, a anunțat că va intra în casa vameșului. Căutarea lui Iisus de către Zaheu a fost inspirată, deci, de harul lui Hristos care-l căuta pe acest vameș, în sensul că a simțit în el dorința de schimbare, de înnoire a vieții, de lepădare de patima lăcomiei care l-a dezumanizat. Vedem că în timp ce Dumnezeu caută pe fiecare om să-l aducă de la rătăcire la mântuire, harul căutării se vede și în faptul că păcătosul ajunge la un moment dat la conștiința că trebuie să-l caute și el pe Dumnezeu”.

La final, Părintele Patriarh Daniel a subliniat că numai prin dărnicie se poate vindeca omul lacom. „Zaheu s-a convertit nu pentru că a fost muștrat. El nu a fost certat de Iisus, ci dimpotrivă, el s-a convertit pentru că a fost onorat, pentru că a fost copleșit de bunătatea lui Iisus, deși nu merita. Nu cu pedeapsă l-a convertit, ci cu bunătate. Prin aceasta vedem că Dumnezeu, când arată bunătate îndelungă oamenilor, deși ei sunt răi, o face pentru că așteaptă ca ei în mod liber să se întoarcă la El. Iisus Hristos schimbă viețile oamenilor cu harul Său, cu iubirea Sa milostivă”, a spus Preafericirea Sa.